

MENKİBE: Haram Yiyen Bir Ordu İle Fetih Mümkmn Olmaz

Yavuz Sultan Selim Hân, ordusunu toplayıp 922 (m. 1516) senesinde pâ-y-i tahttan hareket etti. Üsküdar’a geçen ordu mehterin yürüyüş marşı ile yola koyuldu.

Dâvûdî sesli hafızlar da, Kur’ân-ı kerîm okuyarak, askerin cihad şevkini artırıyordu. Gebze’de ilk mola verildi. Ordunun geçtiği yollar bağlık bahçelik idi. Asmalar salkım salkım olgun üzümle, ağaçlar kırmızı elmalarla doluydu. Yavuz Selim Hân:

“Acaba askerim, sahibinden izinsiz üzüm ve elma koparıp yer mi?” diye kendi kendine düşüncelere daldı. Bir müddet bu düşüncelerle tereddüt içinde kaldıktan sonra yeniçeri ağasını huzûruna çağırdı ve:

“Ağa! Fermânımızdır. Bütün yeniçeri, sipâhi ve azap askerinin heybeleri yoklansın. Heybesinden bir elma ve üzüm salkımı çıkan asker, derhâl huzûrumuza getirilsin!” buyurdu.

Yeniçeri ağası; “Ferman Sultânımındır” diyerek ayrıldı. Yeniçeri ağası, saatlerce heybeleri araştırdıktan sonra, Sultan Selim Hân’ın huzûruna gelip; “Hünkârım!

Askerin heybelerini araştırdık, asmaları ve elma ağaçlarını inceledik. Heybelerde üzüm veya elma bulamadık. Asma ve ağaçlarda da koparılmış izlerine rastlayamadık” dedi.

Bu habere Sultan Selim Hân çok sevindi. Üzerindeki ağırlık ve zihnindeki düşünce kalkmıştı. Secde-i şükre kapandı. Sonra ellerini açarak:

“Allahım, sana sonsuz hamd-ü senâlar ederim. Bana haram yemeyen bir ordu ihsân eyledin. Eğer askerlerim içinde bir tek kimse, sahibinden izinsiz bir elma koparıp yese idi, Mısır seferinden vazgeçerdim” dedi. Sonra yeniçeri ağasına;

“Çünkü ağa! Haram yiyen bir ordu ile, beldelerin fethi mümkmn olmaz” buyurdu.

Kaynak: Gençlerin Rehberi